

[Kristine Heltberg.]

unge årgange. Jeg tror, at hr. Lembourn og hr. Lembourns forfatterkolleger vil kunne glæde sig over en stor tilstrømning af mange kvalificerede læsere, efterhånden som disse årgange bliver voksne.

Når jeg siger, jeg håber, at ministeren har ret, når hun skriver, at de ændringer, der er sket i lovforslaget, er af mindre betydning, er det, fordi de voldrer mig en vis portion bekymringer — til en vis grad imødegået af de meget positive bemærkninger til lovforslaget og af ministerens egen fremsættelsestale, men alligevel, bekymringen er der. Den gælder først og fremmest følgende punkter.

Jeg mener, det er meget rigtigt og meget smukt og nærdemokratisk at have den tillid til kommunerne at overlade det til dem at give de nærmere regler for, hvorledes bibliotekerne skal bruges, og hvorledes de skal indrettes til daglig, men denne meget frie adgang til at indrette sig sammen med det, som kan opfattes som en begrænsning på det audiovisuelle område — som ikke behøver at være det, men som kan opfattes som sådan — gør mig en smule bekymret for, om vi ikke ved disse formuleringer er med til det, som hedder skævtrækningen af landet, på dette område. Jeg har i og for sig ikke så stor en bekymring ved bloktilskudsprincippet som sådant, hvis det bare er omgærdet af så mange bestemmelser af overordnet karakter — bevares, ikke i detaljen, men af overordnet karakter — at landets enhed og det reelle lighedstilbud til landets borgere bevares.

Den anden bekymring gælder et punkt, som måske heller ikke behøver at betyde så meget, men jeg bryder mig ikke rigtig om udskiftningen af ordene „afdelinger for børn“ med vendingen „samlinger for børn“. I en artikel i Information omtales det som noget, der måske vil gøre det muligt blot at bruge en lille krog af biblioteket til børnene. Det tror jeg ikke. Jeg håber, at det slet ikke er det, der er meningen, men en smule bekymret er jeg.

Men allermest bekymret er jeg over den mangeårige dispensation for deltidsbibliotekerne. Den faste 5-årige plan for, at man ikke behøver at følge loven, som i sin hensigt går klart ind for heltidsbibliotekerne — det være sagt med det samme — forekommer mig at være mere end farlig. Det

forekommer mig, at vi her cementerer en tilstand, hvor forskellen er så grel, som den overhovedet kan være, når det opgives, at man i rene bogudgifter kan svinge mellem 260 kr. pr. indbygger i de smukkeste københavnske forstadskommuner for rige folk, til 30 kr. i de små deltidsbiblioteker langt ude på landet.

Det forekommer mig, at denne skævtrækning er noget af det farligste, hvis den virkelig får lov til at fortsætte. Den er slem nok i øjeblikket, det gælder både på det audiovisuelle område, og hvad angår den faglærte biblioteksbetjening. Jeg mener, at mulighederne for at skaffe personale eftehånden er ved at blive så gode, at det ikke skulle være nødvendigt at regne med en så pessimistisk lang periode, hvor godt 800.000 af dette lands befolkning skal nøjes med deltidsbiblioteker med utilstrækkelige åbningstider og med utilstrækkelig forsyning i alle ender og kanter. Det, jeg ønsker for bibliotekerne, er en udvikling og en udvidelse af det vældige arbejde, der gøres på den udadventede fløj, ud på arbejdspladserne, ud på kantinerne, ud til plejehjem og fritidshjem, og en vækst på dette område. Det er noget, Danmark må have råd til endnu i mange år.

Chr. Christensen (KrF):

Det foreliggende forslag kræver efter min opfattelse et særdeles grundigt og omfattende arbejde i udvalget. Det er fyldt med mange kontroversielle spørgsmål, som det jo næsten altid er, når det er biblioteker, der er på tale. Der er vel ikke mange områder, der kan skabe så stor debat inden for en kommunalbestyrelse og blandt befolkningen, som når det drejer sig om afgørelser om biblioteksforholdene lokalt, om bogbusoprettelse eller opretholdelse af biblioteker i de gamle skoler.

Efter forslaget bortfalder det hidtidige lovbundne specialtilskud til biblioteksformål og henføres til det generelle tilskud efter objektive kriterier, det såkaldte bloktilskud. Ansvaret for bibliotekerne går hermed over til kommunerne. Det mener vi er noget særdeles positivt, og derfor vil vi straks udtrykke vores positive holdning til grundlaget i forslaget.

Vi ser også meget positivt på bestemmelsen i § 2, stk. 1, om, at der kan etableres et samarbejde på tværs af kommuneskellene.